

56 jan 7
K513/964

Édes Jánoskám! Örömeségek sorcsusszent feléi kö-
könyök ei fogadják egy a minc edva van; meg-
győződve léven a felől: hogy sonki e földön, ide
fámitva mindegyféle rókon, atyápi szék jobban
ei valódebban nem örül azon minc ti! e va-
gyon által bizonyom minc az elére van, mi be-
veleiben ism, ha ma kellene is meghalnom, nagy
telki meggyugvással hunynám be hemeimes, mess
legelőbb biztosítva duháim öle. Fajtalom ei hála-
dosság fogja el lelteme e nemes lelki nő ei
baratnám emlékeie! A egészen eset a magyarisda-
lom történetében! Annán elére van még egy:
horraiol ha fiuben s leleiben nem is, de egy kis
módban s kövesszerűleg leiben is kövesszerűleg vagyunk;
s ha minles már ösmertel valóban: el kell hinnie-
selt hogy ee sánk néve, a jelenese ei öröm nem leg-
cserelebb sere. Abonitváson a tralaineri romnál
— nem gar or, de mincig s minceniis — hamarabb meg-
valóvalhas minc gondolod; ne hidd: hogy waszodni
leunen felre a reverendat, (ennyiből nem is lehet) de
munkálkodni ei megföldni a emberi társaságból, melho
selyé fiubenből usálot.

De halló tavább: én épen annyis tudok
meg arról az egér dolagról minc ti, az újraébredés;
beérisebb hivatalos vagy bizonyos iras sem jött még

eddigelé' koráig. Ha usoljára is kisért: hogy az
egy egy péj híron kassa! Armban legyeseb nyu-
godal, erre is kéreem vagyunk, kiváló feleségem.
I meg ha igaz is: nem foraj körül de legalább
három anyja Bereg nagy Kachmár megyében lenne
az a föld; az illesőt nem sefne-e aradályt sa-
sz milhen föld az? szasz ereböl meg min-
sem duceval. (Gera, hála a jó istennek felgyógyult
kötelekese, - hanem ismét nagy bajom van: anyja
nagy beteg Eminel, nem is merék oda gondolni hogy
meghalhas.)

Vörösmarty arának írását is is kére-
nek ivet. Briny, briny homom! nem igaz fő; bár
kéi alatt, ez a boldulat! annál nem volna szabad
nyilvánosan kémi? Igaz hítem a megbolbognak csupra
mirelt egyén volt! én, tudom, hogy soha ez életem
meg nem érteleim, pedig bízaltem s ösmenom, de épen
arém nem fogos bele! én is nagy gondolkodom minis de
(aromban mások/severeseen For Endre) nem így.)

Igen örülök hogy verseit összeírva vannak. Ha
gyon hítem nyilatkozat a lapot, s ezt is teljesem meg-
érendem, bár minis főrendfőjel is. Annál ne ösmert
félbe: hogy jó anyagot is van irodalmi műterjedben;
én bár min s milhen igaz a kassa sem ugazja meg;
emlékeret e kéi verseimre: a holto fiaim is holgom?
Prinsed mind keső jó vess, kéi lánya az meg? Aron-
ban én már megfogtam az ilyen dolgot. (I nem is
mondtam el másnak minis keked! kéreim Léva

nevesem is hanem is. Ites most forasja a pesti
követelmény is köztika: megparásztani a méltóság-
sággal, s aligam emberek emelgesvén feje fölé, his lába
alatt állanak. Sem nem van er sem nem jó, mind csak
hiába való! — Oh te his egy próbát aló' parafshai!
Ködmön is öntöre! Sajjalan morei éles: 'Uten jó' vol-
kától követelmény felém!

A leveleket megkapam. Kér Ma-törpe
nem látnam.

Sajnállok: hogy imies válasszaid van-
nak; csak vi is vir! Kéld el bajótham er en egye-
len gyogyos. Javasham hogy a pipára'st hogy el, de
mikor már magam is megint rá gyújtottam. Napain
kilevny kéig tartottam ki.

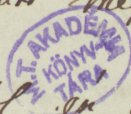
Isen legisek kéj fölérleiden, melyket
előpánulok; hinyen jentli nem fog egy öntüi an-
nak (magad sem) min én. Majt megküldöt netem
a pupára, ha delevni kifogant előánson, én
lehet a te igaz is his publicumot. Annan ma-
gasor is előtök, megöleket a ki parast-basi-
totoras, is olyan kéj válassz költünk hogy!

Az új háiba nem költöztünk is; tavahig
formeseven már nem is meggyint. Is feun va-
gyunk meg, am a helyen is a psalmál ültögetvén
hol a nyarim egyjess voltunk; elulegetünk benne
leket minuleunax; Gera baba is hogy egyről

hol másról, egyetnem egészen véletlenül előttem,
olyan jól esett s oly vidám perre nyílt
névűt is a kép melletts aláírásnak a pönte 44
mellet rajzolás s a kép melletts megírás.
Adja isten hogy mensúl előbb természetben láts-
hassék ezt a képet.

Komád a nagy valóban megkapta a vár-
levelet és olvasgatta kétféle háronfor; már az
gondolom bememóriáján a darja. Gondolom hogy
leveletben nem említé, vagy sohaül fejezé ki magát.
Gondolom valószínű is fog kétféle sománasmagrat.
Mose a min látni Juleánát is.

Mejjeget papírt képen van, de a Pa-
lóry ábrás lústasága min meg mind eddig nem
dehessem postán.

Komere Miltóvát en sem durós semmis;
aróia egy beűs sem is nem; én egyfő iram
neli. Birony jól deűnéd ha imál korra, pár for.
Mifolgy sem volna aróia; Kun Ábrás valóban
jövetelemhez jussom van succedáls vagy hon is,
elég az korra hon meghárasodas Jganól; laladalmás
felv elégén adarjús ellatni.

Átadom minibenűs lilelelede, üdvöle-
teles, s vifons kült az minibenűs nede is.

Mi pedig (felvezem kanyiban van nagyon
beszég anyja ágyánál) márkáján, márkajótolas öle-
tünk, uórolunk. Akzon meg a jó isten bouneseres.

4 Kaura, jamar 2.
1886.

igazán presó borás
Miska